

במה מהקה פרק רביעי חולין

סח:

עין משפט
נור מצויה

מסורת הש"ם

ט. (א) נתקמן עכבר. כ. (ב) נתקמן
עכבר. ד. (ג) נתקמן עכבר. פ. (ד)
נתקמן עכבר. ג. (ה) נתקמן עכבר.
למה. ט. (ו) נתקמן עכבר.
ו. (ז) ותקלו עכבר. ב. (ח) ותקלו
עכבר. ט. (ט) ותקלו עכבר. י. (י) ותקלו
עכבר. ז. (ז) ותקלו עכבר.

תורה או ר' הילקון דבוריים יב ז'	שפטם ס ו נו' ט ט נט' ולריט'
ו. ואנש קחש התהו ל' וכשר בישר טופחה לא' תתאלן לבל' טופחה לב' אתה שפונו כב' סלון לב'	בשערין מעש' דונצ' וירוחין יאנדריך וכרכרה' בפרק' זונאנק' כל דונידץ' אשר דוד גונטיניך' והרטמן דוד'
ח צלון	פעמים
קטייל'	פליטסום
ט מיטמן'	טיטסום

פלרנס פלרכט ופלרקה

הנחות מדור' ב'
רשותוֹן
[א] ז' אף כdar לין דש' דל' מושב ותוקטן קפ' מושב ותוקטן קפ'
ע"ז ע"ט ט' ר' צין ור' דב' ס' מושב ותוקטן קפ'
טל' וט' י"ז כדר' מושב ותוקטן קפ'
ס' מ"ל:

ט' סוף ר' ש'
הברור מגע בנהלה. דבר
השמר מנגן הילך מן און
צאות מטעם הכלג'ו
בכשרו והרשות (קונס'טנס)
מי ט' מה' שעדר מם
נכלה מילוטה קרו בדור
מהלך ג' טרכו דחשתם
למי (קונס'טנס בע' ב')

מיהילס
דומיניקו
ס ו נט
טורה
גוטשליך
לְאַסָּן
וּשׁ גָּל
בִּנְהַלְמָה
דְּכַלְמָעִין
מְדֻמָּה
תְּמִילָתָה
לְמִרְיָה
סְמִינָה
פָּס גָּל
כֶּשֶׁ כָּס
ס טורה
רוֹ מָלֵי
טְרִיפָה
תְּכִכָּה נְדָר
לְקָמָן
כְּכָלְרִיסָּה
עֲוֹתָנִים:

מ' קמן
רכס עד
ליזן
סוליטה

בכאר. כל השוער וכונחמה
של הכר קיוויה מדין הוא ממה
מתרלו נחליל מטהלתו מה
וטעמיינו מפרק גמתני^(ט), ונכל

ררי רבי מאיר וחכמים שחותמה קתני מיהא לת ידו והחוירוה ואחר תחר באכילה מאילא אעובר אומנא סיפא ד רק התהוו אסור אי אסורה כדאמר רב נצרכה אלא למקומות נצרכה אלא למקומות תא אבמי מבי חוויאי אבל מאי לאו החור ביריה פרסה החור אחור פראת פראת אכל לאו חור ררייא החור אפילו לא נהמן בר יצחק ילא חחך והוא תרי קראי לאו חד לאבר וחד למקום חחך והוא תרי קראי אליכא דרבנן שמעון ט בן פרה אסורה ה"מ וולם אבל במעי אמו וחנן ואבר עצמו מוחר עולא והא רב ושמואל עצמו אסורה אמר ליה رب ושמואל ומולנן רבוי יוחנן הכל היי טרפה לא תأكلו גבי חמתה שיוצאה אסורה חמאת הווא כל מי כיון הדדור רה טרפה לא תأكلו שמנינו במעשר שני שיצאו חוץ למיחצתן וזה בן רבה בטרפה אמר מה ששוב אין לה היתר א חוץ למיחצתו שוב דעתליא ריבתא אמר מעשר שני ובכורות לא לא חכל לאכול גנו' בשעריך הווא ג חוץ למיחצתן וחוויא ר בכרי רבי אמר יש מהן אמר אין לידה איכא בנינויה למיסר אבעיא להו לדבורי אכרים הוזיא העובר להשלמו לזרבו מהו מי תמצוי לומר כיון דדריך בכיה עד שהשלימו לזרבו אחת בעין תא שמע ויה ס: פון לדף. ומכיל לא כ

אלו גמל כמי פלה מפיו נינו בסחתת למו דלע גרע דראס ולרבנן הייטרין לאטס סטור דמות יונה כדלהמר נקמונע

הבשר מגע נבלה ד אומרים ימגע טרפה רישא הויא עובר א' כך שחת את אמו כ אבך לא עובר א' שחת את אמו ואבך באכילה ווי עבר א' נחמן בר יצחק לא' חתק הכא נמי לא' חתק איני והא כי א' אתה ואיתיך מתניתה אבל פסחים החורין פרסה אבל פרסה עובר אי עובר מא' נמי אמר רבנן החורן נמי אמר לא' למוקם נזכרה נסיב לה מא' לא' למוקם חתק לא' ר' לקלות בעמ' פרה דאמר רבי שמואון קל היכא דציא לאויר ר' שר' עללא אמר רבי אמר ליה רב יהודה אמר תורייתו אבל ימאנ' יהיב לו' מעperf עיינן אלא ה כי אמר בכלל יבשר בשדר כתופת לך הכתוב חוץ למחייתה וחוץ דפרט רהמנא בה אמר שר' מותיבי בשר כי מה תלמוד לומר כל ובכוורים שא' על פ' וחזרו מותרין יכול אל טרפה מא' תלמודו מה טרפה כיוון שנפטר א' אף בשר כיוון שי אין לו הדרת תיזבצתו מор לפ' שמוציאו היכן מצינו דכתיב בשעריך מעשר דגון דלא חיקל אבל יצ' מותרין במערבה מה' לדידה לאברים ורב' לאברים מא' בגיןיהם מיעוט אבר שבפניהם האמור אי' לר' נמי

לְלִינָם קָמָה: למסר משותף אכ"ר.
לְגַתְּמָךְ חֲלֵם סְיוֹתָה: לדרכו קהומר
סְבָבָלִים לְדוֹנוֹ סָלְעָנָר מֵהַיְהָ כָּאֵ
כָּנֶר פָּדָר נִיאָ קָמָל וְלֹזָן כְּמַן יְלִימָדָה
וּמְתַכָּה כּוֹ הַ

א מיר פיער מאכלות
טיפט טויהה הילע ט
ה ב מיר פיער מאכלות
מעבדה סקונטס הילע
ו:

וְפִזְגָּן מַסְלָמָת יְמִינָת
סָלָכָה ד' :

ד מ' פ' ב' מַלְכָם
מַלְכָם ב' נְבוּרָה כ' ב'
סָמֶג לְהִנֵּן קָל נְוֹזָבָד י' ז'

ס' ב' ד' שְׁמִינִי כ'

א' ה' ו' ט' גְּמִית ב' ס'

ס' סָלָכָה א' אֲגִילָת
וּמְפֻרָת קְמוּלָה וּסְמִיעָם

ס' פ' ז'

רבינו נרשות
וחכאי בגע טרפה
שנהויה, כלומר שמי
שחט את איזה וטרפה
שנהויה אין מטהאה אלא
בפנויוקין: פסחה והחויר
אכלו, כלומר התזיא עשר
פסחה והחויר אכלו:
פסות החזר אכלו,
בלומר החזיא שטי פסות
והחויר אכלו דרבנן
פסות רפסה ושוטfine
שען שמי פסות משלכם
בן פסחה ובון פסות
החזיא והחויר אכלו ומון
לרובות אכללה לרפסה וגון
היריה איש אכללו גון
בל פסות אכללה לרפסות
לובות אכללה לרפסות
וגתב ושוטfine שמי גון
פסות וגו' ואוחה האכלו:
הוא קראי איזה אסבב
לה לה לומר לרפסה רפסות
כען גודל כען גודל
כלכל בור בשודה דיבין דיבין
לא אהאכלו דיבין דיבין
ברושם ליטול פטוחין אסבב
כעטסן קרל קרל: בשיער
וועד דלא מוכל כעטסן
בכובין איזה איכיל
אליאו אליאו אליאו
ביציא וחוויה מוחהון: בל
איך שר לידה לא לאריך
הויזיא זי אל להחיזו
כעטסן אסבב, כליל צי
כלכל בור בשודה דיבין דיבין
לא אהאכלו דיבין דיבין
ברושם ליטול פטוחין אסבב
כעטסן קרל קרל: בשיער
וועד קומן מסר אין לידה
וועד קומן מסר אין לידה
ולאו הושט איזה איכיל
עליך איך אבר עזמו גוורה
מיאו כעטסן ליטול פטוחין אסבב
אמיר כעטסן בון הבן הא
לשאש אדרטינן לילע על
איך אבר עזמו גוורה
ולהאי לישנסן איזאכ ביריה
להדר לארכין אבר עזמו אסבב
בליטסן פטוחין בון הבן הא
זיאו זיאו זיאו זיב ווועישע
שטייריה פטוחין לוך זיב
אדטיר אבר עזמו אסבב
מיאו דראצ' אבר עזמו אסבב
טומת להך ליטסן אדרטינן
יש לדר לארכין בון
דריא זיב זיב זיב זיב אסבב
שטייריה פטוחין לוך זיב
לוברי האמר אין לידה
לארכין, כלומר לאו הושט
זיאו: הצעיא עבור גורער עד
דו והחויר, כלומר עד
השטליל לוברי זיב זיב
תיש' גראן

